

ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ І ГАЛУЗЕВА СТРУКТУРА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ФРАНЦІЇ

Структура сільського господарства Франції різноманітна. Було б неправильним проте пояснювати цю різноманітність лише природними умовами, хоча значення їх надзвичайно велике.

Провідна роль у сільському господарстві Франції належить тваринництву. На його частку припадає 60% вартості сільськогосподарської продукції. Головна галузь тваринництва - розведення великої рогатої худоби. Вівчарство у Франції розвинуте значно слабкіше, ніж розведення великої рогатої худоби.

Перше місце в посівних площах Франції займає пшениця. Жито - культура не типова для Франції, її посіви з кожним роком дедалі скорочуються. Посіви ж під кукурудзу все більше збільшуються. У складі технічних культур слід зазначити цукровий буряк, льон-довгунець, ріпак, також тютюн і хміль.

Надзвичайно різноманітний склад овочевих культур. Серед плодкових культур особливо велике значення має виноград. Виноградники поширені майже на всій території Франції, за виключенням її північної смуги шириною в 150 - 200 км. А в департаменті Лангедок і Жиронда виноград є монокультурою.

Територіальна організація господарства, основні райони та їх спеціалізації.

В даний час у Франції можна виділити наступні територіально-галузеві райони:

- 1) Паризький;
- 2) Північний промисловий;
- 3) Північно - Східний індустріально-аграрний;

- 4) Південно-Східний індустріально-аграрний;
- 5) Середземноморський індустріально-аграрний і курортний;
- 6) Аграрно-індустріальний район Центрального масиву;
- 7) Південно-Західний аграрно-індустріальний;
- 8) Північно-Західний аграрно-індустріальний.

Отже, перший район - це Паризький. Говорити про цей район - значить говорити про сам Париж. Про його значення для економіки Франції. У Паризькому районі виробляють 4/5 автомобільної продукції, 90% авіамоторні, близько 70% тракторів, 40% металорізальних верстатів. Промисловий район Парижа досить значний. На захід від Парижа він простягається на 30 км, на північ - на 25 - 30 км, на південь - на 25 км і на схід - на 15 км. У межах цієї території, яка має чітко виражений індустріальний характер, можна виділити 3 концентричних кола розміщення промисловості. У першому внутрішньому районі головною галуззю промисловості є виробництво готового одягу і предметів розкоші і моди. Другий – концентричний, розташований у ближніх передмістях Парижа зі зручними водними шляхами на річці Сена і з розвинутою залізничною мережею. Це місце називається "червоним поясом". Там зосереджені найбільші підприємства французької столиці, а саме: автомобільні заводи, підприємства верстатобудування, заводи з виробництва жирів, технічних мастил, каучуку, мінеральних добрив, фототоварів фармацевтичних товарів.

Нарешті, третя зона розміщення промисловості Великого Парижа - далекі передмістя французької столиці, розташовані за "червоним поясом" вздовж річки Сени і розходяться від Парижа залізниці. Париж не тільки великий промисловий центр, а й торговий, фінансовий, культурний центр світового значення.

Північний промисловий район розташований біля кордонів з Бельгією, включає в себе департаменти Нор та Па-де-Кале. При невеликій території він дуже щільно заселений і має досить зручне географічне положення: безпосередній вихід до моря і розгалужену гідрографічну систему.

Промисловість району характеризується двома групами галузей: текстильної і вугільно-металургійної. У наш час район виробляє 3/5 лляних і значну частину вовняних, килимових, декоративних, бавовняних тканин. Розвиток важкої промисловості базується на покладах кам'яного вугілля. Велику роль в районі відіграє і харчова індустрія, насамперед цукрова і пивоваріння. Північний район - район інтенсивного сільського господарства, де значну роль відіграють великі фермерські господарства.

Північно-Східний район об'єднує два прикордонні з Німеччиною історичні області - Ельзас і Лотарингію. Лотарингія - це в основному індустріальний район, пов'язаний з видобутком залізної руди, а також центр чорної металургії. Ельзас розвивається як район текстильної і частково хімічної промисловості.

Південно-Східний район ділиться на два підрайони: долину Рони - еони і гірську частину - Північні Альпи - Юра. Різноманітність природних умов зумовила надзвичайна різноманітність галузей економіки в цьому районі: це і промисловість важкого машинобудування, легка і харчова промисловість, а також м'який клімат Ронсько-Сонської долини сприяє вирощуванню багатьох сільськогосподарських культур. Господарство Юри пов'язано з експлуатацією лісів і молочним тваринництвом.

Середземноморський район Франції - це три старі історичні області на материку - Прованс, Лангедок і Руссільон, а також острів Корсика. Це найдавніший за часом заселення район з середземноморським кліматом. Хоча це район зі старим традиційним сільським господарством, але за своїм значенням в країні він поступається лише Парижу та Ліону. Промисловість його заснована переважно на імпортній сировині, привозимо морським шляхом і частково переробляється в місці перевантаження його з води на сушу. У її складі нафтопереробна, суднобудівна, цукрова, маслоробна, миловарна та інші галузі.

Район Центрального масиву економічно об'єднує в своєму складі колишні історичні області - Овернь, Лімузен, Марш, Беррі, Бурбон, східну

частину Гюйенн і північ Лангедоку. Територія району - географічне ядро Франції.

Особливо важливий цей район покладами корисних копалин - наприклад, покладами урану. Основу економічного району складає селянське фермерське господарство. Промисловість тут розвинена слабо. Центральний масив - великий курортний район Франції. Наявність цілющих мінеральних джерел у Віші і Шательгюйоне привертає сюди безліч туристів.

Південно-Західний район - це також район з переважанням сільського господарства, зі спеціалізацією на виробництво пшениці та кукурудзи. Розвинені тут також тютюнництво і виноградарство. Промисловість в районі розвинута слабо. Помітну роль в економіці Південно-Західного району грає морське рибальство з центром в порту Ла-Рошель.

Північно-Західний район (Нижня Нормандія, Бретань, Анжу, Пуат, Мен і Турунен). Вони несхожі на інші частини Франції ні за характером своєї природи, ні за структурою господарства та особливостей його розвитку, вони разом з тим і відрізняються один від одного. За господарським типом цей район об'єднує такі риси, які характерні для довкілля морського (Нижня Нормандія і Бретань), так і риси сільськогосподарських районів (Західна Нормандія, а також басейн нижньої і середньої течії Луари), де основу господарства становить виноградарство, овочівництво, садівництво і тютюнництво.

Література:

1. Масляк П.О. Країнознавство: підручник / П.О. Масляк. – К.: Знання, 2007. - 292 с.
2. Безуглий В.В. Регіональна економічна та соціальна географія світу: Посібник / В.В. Безуглий, Козинець С.В. - К.: Видавничий центр "Академія", 2003. - 688с. (Серія «Альма-матер»).
3. Кузика С.П. Соціально-економічна географія світу / С.П. Кузика - Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. - 256с.

4. Ломакін В.К. Світова економіка / В. К. Ломакін. – М.: ЮНІТИ, 2000. - 727 с.